

рахъ Михайлови-ти войници. Тогази Сърбскый краль, като ся видѣ нападнѣть отъ двѣ страны, припадна чрѣзъ миролюбивы писма да иска примиріе отъ Михаила; нѣ послѣдній гърделиво отказа прошеніе-то му.

Най-сѣтнѣ, въ послѣдни-ты дни отъ Юліа, въ Добрическо-то поле, быде страшна борба измежду Сърбы и Българи, която ся свърши съ поразяваніе на послѣдни-ты. Въ това сраженіе Михаилъ доби смъртоноснѣ ранѣ, отъ коѣто и умрѣ слѣдъ три дни, а Андроникъ, като ся извѣсти за смърть-тѣ Михайловѣ, върна ся въ Цариградъ.

Слѣдъ Михаила Страшимирова на Българскый прѣстолъ остана Θεодора; нѣ когато Българе-ти заключихъ миръ съ Сърбы-ты, проводихъ ѣ въ Цариградъ, и на нейно мѣсто възведохъ Неда, обаче и тя стоя малко: защото двама Българскы Боляре *Раксинъ* и *Филипъ* станѣхъ противъ неѣ, та ѣ свалихъ отъ прѣстола и проводихъ ѣ на брата ѣ Стефана Душяна (1331 г.). Слѣдъ казаны-ты двѣ царицы станѣхъ нѣколко разногласія между Българи-ты, додѣ да ся избере царь, па най-сѣтнѣ възведохъ на прѣстола *Александра*, брата Михайлова.

АЛЕКСАНДРЪ.

Въ время, додѣ бѣше празденъ прѣстолъ-тѣ у Българіѣ, младый Императоръ ся ползува отъ станѣлы-ты несгласія въ Търново, та отнѣ нѣколко мѣста въ Тракіѣ, отъ кои-то бѣше и Аихыело; за-